

МОЛИТВА

Господи! Ний тръгнахме, и ето:
вечеръта е каменна надъ нась —
съ камъни убий ни отъ небето,
мълния да бѫде твоя гласъ.

Рече ти — и пламнаха пожари,
(та каква бѣ нашата вина?)
нивитѣ ни — буря ги удари,
кѫщитѣ ни напасть и злина.

И не бѣше день — години цѣли:
църквите сѫ въ буренъ и треви,
въ гробовете наши тѣ умрѣли
— и нацъ тѣхъ гнѣва ти се изви.

Всѣки домъ съсъ черно е белязанъ,
кръстове по всѣки кръстопѣтъ, —
толко зъ ли жестоко ни наказа
— мъртви да се скитаме въ свѣтъ?

Вижъ: вървимъ съ разпятието свето,
нека ни пожали твойта власть —
съ камъни убий ни отъ небето,
съжали се, Господи, надъ нась!